

Abstrakt:

Imagismus, skoro paralelní s první světovou válkou, bylo Americké básnické hnutí, používající volný verš a „obraz,“ který okamžitě prezentuje intelektuální a emoční komplex, a vyzdvihuje význam každého slova, a pohybující se opačným směrem od Romantismu k Modernismu, jako jeho pod-žánr. Cíl této teze je porovnat a analyzovat některé z nejvíce významných děl důležitých básníků a zakladatelů tohoto hnutí: Ezry Pounda, H.D., Richarda Aldingtona, F. S. Flinta a Williama Carlose Williamse, a vyhodnotit zásadní charakteristiky tohoto hnutí. Tato teze bude definovat tři hlavní stylistické tendence Imagismu, a doloží tyto rysy v básních již zmíněných básníků. Analýza prací každého autora bude fungovat jako materiál k demonstraci nejvíce významných charakteristik tohoto literárního hnutí. První vlastnost Imagistické poezie, přímé zacházení s „věcí,“ bude reprezentováno William Carlosem Williamsem, spolu s ostrými obrazy, zvýrazněné v jeho kolekci *Spring and All* a *Sour Grapes*, včetně básní „By the Road to the Contagious Hospital,“ „The Red Wheebarrow,“ „The Great Figure,“ „This is Just to Say.“ Druhý charakteristický rys, nepoužívat absolutně žádné slovo, které by nepřispívalo k prezentaci, bude prozkoumáno v „The Return“ „In a Station of the Metro“ a překladu „Liu Ch'e“ od Ezry Pounda. Poslední podstatný aspekt Imagismu týkající se rytmu, skládat v sekvenci hudební fráze, nikoli v sekvenci metronomu, bude ilustrován ve vybraných básních z *The Anthology*, na dílech H.D., včetně její básně „Hermes of the Ways,“ „Au Vieux Jardin“ od Richarda Aldingtona a „Hallucination“ od F. S. Flinta. Tato práce bude obsahovat analýzy a pozorné čtení díla každého básníka a také zapojení do teoretických textů týkajících se Imagismu a Americké Moderny.

Klíčová slova: Imagismus, Pound, pravidla Imagismu, básně